

„Nie wolno zostawiać świata takim, jakim jest”

Mądry człowiek się rozwija,
Szybko czas mu przy tym mija.
Najpierw kamień, był łupany,
Poszły za tym wielkie zmiany.
Człowiek miał już czym polować,
I nie musiał już głodować.
Potem odkrył małe koło,
I zrobiło się wesoło.

Praca była dużo lżejsza,
A wydajność coraz większa.
Gdy dotknęli się żelaza,
Była to znacząca faza.

Ziemia bardzo się zmieniła,
Dla człowieka była miła.
Ludzie ziemię szanowali,
Bardzo o nią dbali.
Gdyby nic nie wymyślili,
Samą sobie zostawili.
Dzika byłaby planeta ,
Może prawie jak kometa.

Dzisiaj postęp, mój kolego,
To nie tylko coś dobrego.
Wynalazki świetne mamy,
Lecz planetę zaśmiecamy.
Różne wojny wciąż toczymy,
Choć o pokój wciąż walczymy.
Świat sam sobie nie poradzi,
Dbajmy o tę naszą ziemię.
Uratujmy ludzkie plemię.

